

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 28 ΜΑΪΟΥ 2023.

«Ζ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ»

*«Των αγίων 318 θεοφόρων πατέρων της Α'
Οικουμενικής Συνόδου (325 μ.Χ.)».*

*Ευτυχούς επισκόπου Μεθιτινής, Εθικωνίδος
μάρτυρος, Ανδρέου του δια Χριστόν σαλού.*

έτος 16^ο Τεύχος 703

ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΓΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ Α΄ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

(Ιω.17,1-13) - Υπό Δημητρίου Φαραστέλη- Θεολόγου

« Τα ρήματα ά δεδωκάς μοι δέ-
δωκα αυτοις και αυτοί έλαβον και έ-
γνωσαν αληθώς ότι παρά σου εξήλθον
και έπίστευσαν ότι σύ με απέστειλες)
(Ιω.17,6)

Η σημερινή Ευαγγελική περι-
κοπή είναι αφιερωμένη σε ένα τμήμα
της προσευχής του Κυρίου μας, δηλαδή της προσευχής που ανέ-
πεμψε ο Χριστός προς το Θεό πατέρα Του, λίγο πριν από το πανά-
γιο Πάθος Του, για τον εαυτό Του και για τους μαθητές Του. Τα
βασικά αιτήματα αυτής της προσευχής του Ιησού είναι η αρραγής
ενότητα των μαθητών Του, αλλά και εκείνων που θα πιστευόσουν
ανά τους αιώνες και θα λατρέψουν το όνομά Του. Ένα δεύτερο
αίτημα της προσευχής Του είναι η ανάγκη να διαφυλαχθεί η αδια-
τάραχτη η πίστη, που αποτελεί την κλείδα της σωτηρίας μας.

Τα δυο αυτά αιτήματα συνδέονται άμεσα και με το έργο των
αγίων Πατέρων της Οικουμενικής Συνόδου. Οι Άγιοι Πατέρες

διεξήγαγαν μεγάλο αγώνα, προκειμένου να διαφυλάξουν την καθαρότητα της διδασκαλίας του Κυρίου, αλλά και την ενότητα της Εκκλησίας, που κινδύνευσε από τον Αρειανισμό και άλλες αιρέσεις.

Ο Χριστός, λοιπόν, μας είπε: **«τα ρήματα α δέδωκάς μοι αυτοίς και αυτοί έλεβον και έγνωσαν αληθώς ότι παρά σου εξήλθον και επίστευσαν ότι σύ με απέστειλας»**. Ο Χριστός ερχόμενος στον κόσμο μας έφερε τα **«ρήματα»** του Θεού πατέρα. Μας κήρυξε το Ευαγγέλιο της σωτηρίας και όσα μας δίδαξε δεν είναι ανθρώπινες σοφίες, είναι λόγια και σοφία του Θεανθρώπου ως Υιού μονογενή του Θεού πατρός. **«πάντα α ήκουσα παρά του πατρός μου εγνώρισα υμίν»** (Ιω.15,15)

Η Ευαγγελική διδαχή δεν είναι ανακάλυψη του ανθρώπου, αλλά Θεία αποκάλυψη. Τα **«ρήματα»** αυτά του Θεού πατέρα είναι το Ευαγγέλιο του Χριστού, το Ευαγγέλιο που πιστεύουμε, το Ευαγγέλιο της σωτηρίας μας. Η Εκκλησία μας εξακολουθεί περισσότερο από δύο χιλιάδες χρόνια να κηρύττει αδιάληπτα αυτό το Ευαγγέλιο, του οποίου είναι θεματοφύλακας. Αυτό το Ευαγγέλιο μας λέγει ο Ιησούς **«και αυτοί έλαβον»** ποιοι; Οι μαθητές Του. όχι μόνο το **«έλαβον»** αλλά και το αποδέχτηκαν. Υποχρέωσή μας είναι να το αποδεχτούμε και εμείς. Με όμοιο τρόπο αποδεχόμαστε το Ευαγγέλιο του Χριστού; Πρώτα-πρώτα πιστεύοντας ακλόνητα στην αλήθεια και τη δύναμη του Ευαγγελίου. Δεύτερο με τον αγώνα μας να γνωρίσουμε καλύτερα το Θεόπνευστο περιεχόμενό του και τέλος τηρώντας όλα όσα παραγγέλλει. Η πίστη μας και η αγάπη μας προς το Χριστό είναι γνήσια όταν τηρούμε τις εντολές του Ευαγγελίου Του. **«ο έχων τας εντολάς μου και τηρών αυτάς εκείνος εστί ο αγαπών με»** (Ιω.14,21).

Εμείς οι Έλληνες χριστιανοί έχουμε ένα διπλό προνόμιο, είμαστε μέλη της Εκκλησίας εκείνης που διαφύλαξε ανόθευτο το Ευαγγέλιο του Χριστού και ακόμη ανήκουμε στο Έθνος που είχε την τιμή να γραφτεί στη γλώσσα του το Ευαγγέλιο και όλη η Καινή Διαθήκη.

Λίγες μόλις δεκαετίες μετά την ενανθρώπιση του Χριστού, εμφανίστηκαν οι πρώτες παραχαράξεις της πίστης και λίγο αργότερα οι μεγάλες χριστολογικές αιρέσεις στην Εκκλησία, σχετικά με το πρόσωπο και την υποστατική ένωση των δύο φύσεων του Ιησού Χριστού, τη Θεία και την ανθρώπινη. Τέθηκαν ερωτήματα, όπως ποιος είναι ο Χριστός; Ποια είναι η σχέση Του με το Θεό; Πώς κατανοείται η σχέση και η ένωση κτιστού και άκτιστου από τον Υιό και λόγο του Θεού; Πώς μπορεί να είναι θεάνθρωπος και η μητέρα Του Θεοτόκος; Σε όλα αυτά τα ερωτήματα κλήθηκαν να δώσουν απαντήσεις και να δογματίσουν οι άγιοι Πατέρες της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου, σαν φύλακες της παράδοσης και της αλήθειας.

Αυτή η οικουμενική Σύνοδος καταδίκασε τον πρεσβύτερο Άρειο και τον Αρειανισμό γενικότερα, αλλά τα άλλα εκκλησιαστικά σχίσματα το Νοβοτιανό, του Παύλου Σαμοσατέα και το Μελιτιανό, τα οποία για πολλά χρόνια ταλάνιζαν την εσωτερική ειρήνη της Εκκλησίας. Η Σύνοδος διατύπωσε τους πρώτους όρους του ορθού χριστιανικού δόγματος και ιδιαίτερα τα περί του δευτέρου προσώπου της Αγίας Τριάδος, τον Υιό και λόγο, ως ομοούσιο με το Θεό πατέρα. Προς τούτο συνέταξε τα πρώτα επτά άρθρα του Συμβόλου της πίστεως και εξέδωσε συνολικά είκοσι ιερούς κανόνες.

Τη Σύνοδο αποτέλεσαν 318 Άγιοι πατέρες. Συγκλήθηκε από τον αυτοκράτορα Μέγα Κωνσταντίνο στη Νίκαια της Βιθυνίας το 325 μ.Χ και είχε διάρκεια τρία μισά χρόνια. Μορφές που διακρίθηκαν στη Σύνοδο ήταν ο Αλέξανδρος Κωνσταντινουπόλεως, ο Αλέξανδρος Αλεξάνδρειας, ο Μέγας Αθανάσιος, ο Ευστάθιος Αντιοχείας, ο Μακάριος Ιεροσολύμων, ο Άγιος Σπυρίδων, ο Άγιος Νικόλαος και άλλοι. Δυο λόγια για τον Άρειο και τη διχαστική διδασκαλία του, η οποία μετέβαλε το σωτηριολογικό θεμελίωμα του Ευαγγελίου της μιας Αγίας και καθολικής Εκκλησίας σε ένα άγονο φιλοσοφικό σύστημα. Δίδαξε ότι ο Υιός και Λόγος, το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας και αδιαιρέτου Τριάδος, δεν είναι κατά φύση και κατ'ουσία αληθινός Θεός. Δημιουργήθηκε από το Θεό πατέρα κάποια συγκεκριμένη χρονική στιγμή « εν χρόνω», οπότε

υπήρχε και στιγμή που δεν ήταν, άρα δεν ήταν αγέννητος , αλλά ένα απλό κτίσμα του Θεού. Ο Άρειος επηρεάστηκε από τον Ιουδαϊκό μονοθεισμό, , τη φιλοσοφική αντίληψη περί απόλυτης υπερβατικότητας και περί ακινήτου Θεού, από κοσμολογικές αντιλήψεις και ιδιαίτερα από τη διδασκαλία του Φίλωνα, περί του κτιστού λόγου, δια του οποίου ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο. Ο Άρειος με τη διδασκαλία του αρνείτο ουσιαστικά τη θεότητα του Χριστού.

Οι Άγιοι πατέρες υπερασπίστηκαν την ορθή πίστη, όπως προκύπτει από το Ευαγγέλιο του Κυρίου, ότι δηλαδή ο Ιησούς Χριστός είναι ο σαρκωθείς Υιός και Λόγος του Θεού, που έπαθε και αναστήθηκε για τη σωτηρία του κόσμου. Εμείς , αγαπητοί αναγνώστες, διδαχτήκαμε από τον ίδιο το Χριστό να επικαλούμαστε και να φωνάζουμε το Θεό πατέρα μας, στην Κυριακή Προσευχή «**Πάτερ ημών**». Ο Χριστός όμως δεν είπε «πάτερ ημών», αλλά «**πάτερ**» σκέτο και αυτό γιατί άλλη είναι η δική μας προς το Θεό σχέση και άλλη η δική Του. Η σχέση του Κυρίου επομένως προς το Θεό πατέρα είναι και σχέση ενότητας. Ο Ιησούς Χριστός είναι ο μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού, ο μοναδικός κατά φύση του Θεού πατρός, ομοούσιος προς Αυτόν και τέλειος Θεός, είναι το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, ό,τι είναι ο Πατήρ είναι και ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα, το θέσπισαν και δογματίσαν οι 318 Άγιοι πατέρες, που γιορτάζουμε σήμερα δηλαδή ο Χριστός είναι και τέλειος Θεός, όχι «**ο μ ο ι ο ύ σ ι ο ς**» προς τον πατέρα αλλά «**ομοούσιος**» προς Αυτόν. Αυτή ακριβώς η αδιαίρετη ενότητα του Χριστού προς το Θεό πατέρα διατυπώνεται πολλάκις μέσα στην Καινή Διαθήκη, όπως: «**εγώ και ο πατήρ μου εν εσμέν**», «**εν αρχή ην ο λόγος και ο λόγος ήν προς τον Θεόν και θεός ήν ο λόγος**», «**ο εωρακώς εμέ εώρακε και τον πατέρα**», «**τα εμά πάντα σα εστί και τα σα εμά**» και πολλά άλλα χωρία.

Ας δεχτούμε , λοιπόν, τις αποφάσεις των Αγίων πατέρων ως αγιοπνευματικές αλήθειες , ως κλειδιά σωτηρίας μας που οδηγούν στο Χριστό.